YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

7 päivänä marraskuuta 2002 *

Asiassa C-184/01 P,

Peter Hirschfeldt, Euroopan ympäristökeskuksen virkamies, kotipaikka Kööpenhamina (Tanska), edustajinaan avocat J.-N. Louis ja avocat V. Peere, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-166/00, Hirschfeldt vastaan Euroopan ympäristökeskus, 13.2.2001 antaman tuomion (Kok. H. 2001, s. I-A-41 ja II-157) kumoamista ja valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien vaatimusten hyväksymistä,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ja jossa vastapuolena on

Euroopan ympäristökeskus, asiamiehinään J.-L. Salazar ja J. Rivière, avustajanaan avocat D. Waelbroeck, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward ja S. von Bahr,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.4.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Hirschfeldt on yhteisöjen tuomioistuimeen 26.4.2001 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-166/00, Hirschfeldt vastaan Euroopan ympäristökeskus, 13.2.2001 antamaan tuomioon (Kok. H. 2001, s. I-A-41 ja II-157; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla on hylätty Hirschfeldtin nostama kanne, jossa tämä vaati kyseistä tuomioistuinta kumoamaan toisaalta Euroopan ympäristökeskuksen 24.9.1999 tekemän päätöksen peruuttaa sisäinen kilpailu EEA/T/99/1 "varainhoito"-osaston päällikön viran täyttämiseksi (jäljempänä 24.9.1999 tehty päätös) ja toisaalta Euroopan ympäristökeskuksen 13.12.1999 tekemän päätöksen, joka koski valittajan siirtoa komissiosta Euroopan ympäristökeskukseen (jäljempänä 13.12.1999 tehty päätös), siltä osin kuin siinä vahvistettiin tämän palkkaluokaksi A 5, palkkatasolla 3, 1.11.1999 lukien.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Virkamies, joka hoitaa tilapäisesti muita tehtäviä jossakin toisessa kolmen Euroopan yhteisön toimielimessä, voi kuuden kuukauden kuluttua hakea siirtoa kyseiseen toimielimeen.

Jos sekä toimielin, josta virkamies siirtyy, että toimielin, jossa hän työskentelee tilapäisesti, suostuvat virkamiehen hakemukseen, hänen katsotaan palvelleen uransa yhteisössä jälkimmäisessä toimielimessä. Virkamies ei saa siirron perusteella mitään niistä taloudellisista eduista, joihin hän on näiden henkilöstösääntöjen mukaan oikeutettu, silloin kun hänen palvelussuhteensa yhteisön toimielimessä lopullisesti päättyy.

Jos päätös, jolla hakemukseen suostutaan, sisältää nimityksen korkeampaan palkkaluokkaan kuin se, joka asianomaisella oli alkuperäisessä toimielimessä, tämä katsotaan ylennykseksi ja voidaan tehdä ainoastaan 45 artiklassa säädetyin edellytyksin."

3 Henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä — — "

4 Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ennen toimielimessä avoinna olevan viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla,

b) voidaanko järjestää toimielimen sisäinen kilpailu,

c) kolmen Euroopan yhteisön muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset,

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Kilpailumenettely vahvistetaan liitteessä III.

Kilpailumenettely voidaan myös aloittaa varallaololuettelon laatimiseksi."

Asian perustana olevat tosiseikat

5 Asian perustana olevat tosiseikat esitetään seuraavasti valituksenalaisessa tuomiossa:

"1 Kantaja tuli komission palvelukseen 1.7.1987 palkkaluokan A 7 koeajalla olevana virkamiehenä ja hän oli ympäristön, ydinturvallisuuden ja väestönsuojelun pääosaston (PO XI) palveluksessa. Hänet ylennettiin 1.6.1992 palkkaluokkaan A 6 ja 30.5.1996 palkkaluokkaan A 5, palkkatasolle 2, 1.4.1996 lukien.

2 Euroopan ympäristökeskus tarjosi kantajalle 18.12.1996 päivätyllä kirjeellä talousjohtajan tehtävää Kööpenhaminassa (Tanska) kahdeksi vuodeksi, joka oli uudistettavissa vuodella, palkkaluokkaan A 5, palkkatasolle 3 tilapäisesti luokiteltuna väliaikaisena toimihenkilönä.

3 Kantajan 20.12.1996 tekemän hakemuksen jälkeen komissio siirsi tämän 13.1.1997 tekemällään päätöksellä työskentelemään tilapäisesti Euroopan ympäristökeskukseen määrittelemättömäksi ajaksi 1.2.1997 lukien.

4 Kantaja tuli Euroopan ympäristökeskuksen palvelukseen 1.4.1997 palkkaluokan A 4, palkkatason 1, väliaikaisena toimihenkilönä. Hänen sopimustaan, jonka piti alun perin päättyä 31.1.1999, jatkettiin 31.1.2000 saakka.

5 Euroopan ympäristökeskus julkaisi 14.9.1999 ilmoituksen sisäisestä kilpailusta EEA/T/99/1 'varainhoito'-osaston päällikön viran täyttämiseksi. Kantaja ilmoittautui 23.9.1999 hakijaksi tähän kilpailuun.

6 Komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston (PO IX) henkilöstöpolitiikka-linjan A johtaja S. Bisarre lähetti 22.9.1999 kirjeen Euroopan ympäristökeskuksen johtajalle Jiménez-Beltránille todeten seuraavaa:

» — —

Päätös kilpailun järjestämisestä varainhoito-osaston johtajan valitsemiseksi on siis mielestäni — — valitettava kahdesta syystä: se on vastoin erillisvirastojen pyynnöstä käyttöön otettua politiikkaa, jota komission henkilöstön edustajien on yhä vaikea hyväksyä, ja se ei vastaa yksikön kiistattomaan tarpeeseen, koska tavoitteeseen, joka on vuoden 2000 helmikuussa avautuvan toimen täyttäminen, voidaan päästä helpommin käyttämällä siirtoa.

— —

Näin ollen voin ainoastaan pyytää teitä harkitsemaan uudelleen kilpailun EEA/T/99/1 järjestämistä ja tutkimaan uudelleen [kantajan Euroopan ympäristökeskukseen] siinä palkkaluokassa ja sillä palkkatasolla tapahtuvan siirron mahdollisuutta, jotka hänellä oli, kun hänet siirrettiin työskentelemään tilapäisesti keskukseen. Kuten yksikköni on jo teille todennut, [Euroopan ympäristökeskus] voi tämän jälkeen ylentää hänet korkeampaan palkkaluokkaan, kun henkilöstösäännöissä vahvistetut edellytykset täyttyvät.

— —

Jos kuitenkin päätätte jatkaa sisäistä kilpailua, PO [IX] ei valitettavasti voi olla missään tekemisissä tämän eikä minkään muunkaan sellaisen kilpailun kanssa, jonka tulevaisuudessa järjestätte muiden vakinaisten toimienne täyttämiseksi. Sen on myös luovuttava lopullisesti siirroista [Euroopan ympäristökeskukseen].

— — »

7 Euroopan ympäristökeskuksen henkilöstöosasto ilmoitti 24.9.1999 peruuttavansa kilpailun EEA/T/99/1 — — . Tästä päätöksestä ilmoitettiin kantajalle 27.9.1999 päivätyllä Jiménez-Beltránin kirjeellä, jossa tämä totesi seuraavaa:

’ — —

Minun on valitettavasti ilmoitettava teille, että tämän [S. Bisarren] kirjeen saatuani minulla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin peruuttaa sisäinen kilpailu, johon jätitte hakemuksen.

Tämän kirjeen sisältö huomioon ottaen kehotan teitä hakemaan niin pian kuin mahdollista siirtoa komissiosta Euroopan ympäristökeskukseen, koska ainoastaan tällä tavoin voitte jatkaa työskentelyä keskuksessa.’

8 Kantaja haki 27.10.1999 päivätyllä kirjeellä — — henkilöstösääntöjen 8 artiklan mukaisesti siirtoa komissiosta Euroopan ympäristökeskukseen. Tämä hakemus toimitettiin komissioon.

9 Komissio ilmoitti Euroopan ympäristökeskukselle osoitetulla 6.12.1999 päivätyllä kirjeellä hyväksyvänsä tämän siirron. Se huomautti kyseisessä kirjeessä, että kantaja oli sillä hetkellä luokiteltu palkkaluokkaan A 5 (virkaikään perustuva palkkaluokka 1.4.1996 lukien), palkkatasolle 3 (virkaikään perustuva palkkataso 1.8.1996 lukien). Kantaja siirrettiin 13.12.1999 tehdyllä päätöksellä Euroopan ympäristökeskukseen 1.11.1999 lukien. Tällä päätöksellä hänen palkkaluokakseen vahvistettiin A 5, palkkatasolla 3.

10 Kantaja teki 23.12.1999 valituksen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti 24.9.1999 tehdystä päätöksestä. Euroopan ympäristökeskus hylkäsi tämän valituksen 8.3.2000 tekemällään päätöksellä.

11 Kantaja teki 13.3.2000 toisen valituksen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti 13.12.1999 tehdystä päätöksestä sikäli kuin siinä vahvistettiin hänen palkkaluokakseen A 5, palkkatasolla 3, 1.11.1999 lukien. Euroopan ympäristökeskus hylkäsi tämän valituksen 10.5.2000 tekemällään päätöksellä."

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

6 Hirschfeldt nosti 19.6.2000 kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 24.9.1999 tehdyn päätöksen kumoamiseksi ja 13.12.1999 tehdyn päätöksen osittaiseksi kumoamiseksi.

7 Sen vaatimuksensa tueksi, joka koski 24.9.1999 tehdyn päätöksen kumoamista, Hirschfeldt vetosi yhteen kanneperusteeseen, joka koski henkilöstösääntöjen 27 artiklan rikkomista.

8 Hän viittasi komission PO IX:n 22.9.1999 päivättyyn kirjeeseen ja korosti erityisesti, että siirtomenettelylle oli annettu etusija sisäiseen kilpailumenettelyyn nähden Euroopan ympäristökeskuksen ja komission "toimielinten välisen sopimuksen" vuoksi. Hänen mukaansa palvelukseenottamismenettelyä ei näin ollen ollut valittu henkilöstösääntöjen 27 artiklan edellyttämällä tavalla yksikön edun mukaisesti, vaan komission määräämän politiikan vuoksi.

9 Sen vaatimuksensa tueksi, joka koski 13.12.1999 tehdyn päätöksen kumoamista, Hirschfeldt vetosi myös yhteen kanneperusteeseen, joka koski henkilöstösääntöjen 5, 8 ja 45 artiklan rikkomista.

10 Tämän osalta Hirschfeldt korosti erityisesti, että koska hänen siirtohakemuksensa oli henkilöstösääntöjen 8 artiklan mukainen, siirron tarkoituksena oli nimittää hänet siihen toimeen, jota hän oli hoitanut Euroopan ympäristökeskuksessa yli kaksi vuotta palkkaluokan A 4 väliaikaisena toimihenkilönä.

11 Hirschfeldt väitti myös, että henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisen kohdan mukaisesti siirtopäätökseen sisältyi välttämättä Euroopan ympäristökeskuksen velvollisuus rekonstruoida hänen uransa tässä toimielimessä ja ottaen huomioon, että hän oli ollut ylennyskelpoinen 1.4.1998 lähtien, velvollisuus tutkia mahdollisuutta ylentää hänet vuosien 1998 ja 1999 ylennysmenettelyissä.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla kanteen kokonaisuudessaan perusteettomana.

13 Sen vaatimuksen osalta, joka koski 24.9.1999 tehdyn päätöksen kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 25 kohdassa vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan nimittävän viranomaisen ei tarvitse jatkaa henkilöstösääntöjen 29 artiklan mukaisesti aloittamaansa palvelukseenottamismenettelyä (asia 26/68, Fux v. komissio, tuomio 24.6.1969, Kok. 1969, s. 145, 11 kohta ja asia T-38/89, Hochbaum v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. II-43, 15 kohta).

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 26 kohdassa, että samasta oikeuskäytännöstä seuraa, että jos nimittävällä viranomaisella on harkintavalta päättää kilpailun jatkamisesta, sillä on sitäkin suuremmalla syyllä oikeus peruuttaa kilpailu, kun on epäilyksiä tällaisen menettelyn käyttämisen laillisuudesta.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi valituksenalaisen tuomion samassa kohdassa, että sitä, että tässä asiassa epäilyksiä esitti kolmas osapuoli eli komission PO IX, ei voida rinnastaa "toimielinten väliseen sopimukseen", eikä se myöskään aiheuta sitä, että nimittävä viranomainen olisi käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi lisäksi valituksenalaisen tuomion 27 kohdassa, että koska Hirschfeldt oli nimitetty kyseiseen virkaan ennen kuin hän oli nostanut kanteensa, hänellä ei joka tapauksessa ollut oikeussuojaintressiä riidanalaisen kilpailun osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että ainoastaan päätös kantajan luokittelusta palkkaluokkaan A 5 saattoi olla tälle vastainen, mutta ei se, että kyseinen virka oli täytetty muulla tavoin kuin järjestämällä kilpailu. Se lisäsi, että koska kilpailuilmoituksessa oli mainittu, että kyseessä oli palkkaluokan A 5 / A 4 virka, kilpailun seurauksena nimitettävää henkilöä ei olisi välttämättä luokiteltu palkkaluokkaan A 4.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 28 kohdassa, että kaikkien näiden seikkojen perusteella 24.9.1999 tehdyn päätöksen kumoamista koskeva vaatimus oli hylättävä perusteettomana.

18 Sen vaatimuksen osalta, joka koski 13.12.1999 tehdyn päätöksen kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa, että Hirschfeldt oli siirretty komissiosta Euroopan ympäristökeskukseen 1.11.1999 lukien henkilöstösääntöjen 8 artiklan mukaisesti.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa, että tämän vuoksi Hirschfeldtin katsotaan henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisen kohdan mukaisesti palvelleen uransa yhteisössä Euroopan ympäristökeskuksessa.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa, että Hirschfeldt oli myöntänyt, että hänellä ei ollut siirtonsa yhteydessä automaattista oikeutta ylennykseen henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannen kohdan ja 45 artiklan mukaisesti. Se lisäsi, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ylennyskelpoisilla virkamiehillä ei joka tapauksessa ole oikeutta ylennykseen (asia T-76/98, Hamptaux v. komissio, tuomio 25.3.1999, Kok. H. 1998, s. I-A-59 ja II-303, 49 kohta).

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 41 kohdassa, että Hirschfeldtin väitettä, jonka mukaan Euroopan ympäristökeskuksen velvollisuutena oli näiden säännösten perusteella rekonstruoida hänen uransa ikään kuin hän olisi ollut Euroopan ympäristökeskuksen virkamies alusta alkaen ja "tutkia mahdollisuutta" ylentää hänet siirron yhteydessä, koska hän oli ollut ylennyskelpoinen 1.4.1998 lähtien, ei voida hyväksyä.

22 Tämän osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, että virkamiehen ylentäminen henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti edellyttää kahta asiaa eli ensinnäkin sitä, että siirto sisältää asianomaisen nimityksen korkeampaan palkkaluokkaan ja toiseksi sitä, että ylennysmenettelyssä noudatetaan henkilöstösääntöjen 45 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa, että tässä asiassa ensimmäinen näistä edellytyksistä ei täyttynyt. Tähän liittyen se huomautti, että siitä huolimatta, että Hirschfeldt oli nimitetty palkkaluokan A 4 väliaikaiseksi toimihenkilöksi Euroopan ympäristökeskukseen, tämä virkamies säilytti henkilöstösääntöjen 37—39 artiklan mukaisesti palkkaluokkansa A 5 komissiossa.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että Hirschfeldt oli siirretty 13.12.1999 tehdyllä päätöksellä palkkaluokan A 5 / A 4 virkaan eli saman palkkaluokan virkaan, johon hänellä komissiossa ollut virka kuului.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että Hirschfeldtin kyseiseen siirtoon palkkaluokan A 5 / A 4 virkaan ei välttämättä sisältynyt hänen nimitystään korkeampaan palkkaluokkaan, koska tämä virka voitiin täyttää joko palkkaluokassa A 5 tai palkkaluokassa A 4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen, että siirto ei aiheuttanut sitä, että Euroopan ympäristökeskuksen velvollisuutena olisi tutkia mahdollisuutta ylentää Hirschfeldt henkilöstösääntöjen 8 ja 45 artiklassa säädetyin edellytyksin.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että edellä esitetyn perusteella vaatimus 13.12.1999 tehdyn päätöksen kumoamisesta oli hylättävä perusteettomana.

Valitus

27 Valituksellaan Hirschfeldt vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— kumoaa 24.9.1999 tehdyn päätöksen

— kumoaa 13.12.1999 tehdyn päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistettiin hänen palkkaluokakseen A 5, palkkatasolla 3, 1.11.1999 lukien

— velvoittaa Euroopan ympäristökeskuksen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Euroopan ympäristökeskus vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— jättää valituksen osittain tutkimatta sikäli kuin siinä kiistetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemät tosiseikkoja koskevat toteamukset ja toteaa sen muilta osin perusteettomaksi

— toissijaisesti, jos yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion, palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä ratkaisisi kanteen uudelleen

— velvoittaa Hirschfeldtin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

29 Hirschfeldt on pyytänyt yhteisöjen tuomioistuimeen 29.4.2002 toimittamallaan kirjelmällä, että asian käsittely aloitetaan uudelleen, jotta hän voi suullisessa käsittelyssä vastata julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessa hänen mukaansa oleviin tiettyihin ristiriitaisuuksiin.

30 Tämän osalta on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin voi omasta aloitteestaan tai julkisasiamiehen ehdotuksesta tai myös asianosaisten pyynnöstä määrätä työjärjestyksensä 61 artiklan mukaisesti suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudelleen, jos se katsoo, että sillä ei ole riittävästi tietoa asiasta tai että asia olisi ratkaistava sellaisen väitteen perusteella, josta asianosaiset eivät ole lausuneet (ks. mm. asia C-299/99, Philips, tuomio 18.6.2002, Kok. 2002, s. I-5475, 30 kohta).

31 Yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että tässä asiassa ei ole tarpeen määrätä 25.4.2002 päättynyttä suullista käsittelyä aloitettavaksi uudelleen, koska sillä on käytössään kaikki seikat, jotka se tarvitsee tämän valituksen ratkaisemiseksi.

32 Näin ollen Hirschfeldtin vaatimus suullisen käsittelyn uudelleen aloittamisesta on hylättävä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

24.9.1999 tehty päätös

Ensimmäinen valitusperuste

33 Ensimmäisellä valitusperusteellaan Hirschfeldt moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se katsoi valituksenalaisen tuomion 26 kohdassa, että sen harkintavallan käyttöön, joka Euroopan ympäristökeskuksella nimittävänä viranomaisena kilpailun peruuttamisesta päättämisen osalta on, eivät tässä asiassa vaikuttaneet komission PO IX:n esittämät epäilyt, ja että tässä asiassa ei ollut olemassa "toimielinten välistä sopimusta" tämän keskuksen ja komission välillä.

34 Hirschfeldtin mukaan riidanalainen kilpailu järjestettiin henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti yksikön edun mukaisesti. Tällaisen kilpailun tarkoituksena on jo sen luonteen vuoksi, että mahdollisimman moni virkamies tai muuhun henkilöstöön kuuluva voisi asettua ehdokkaaksi, jotta tämän palvelukseenottamismenettelyn päättyessä toimielin voi varmistua siitä, että sillä on käytössään virkamiehiä, jotka ovat mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja luotettavia henkilöstösääntöjen 27 artiklan mukaisesti. Tässä asiassa ei voida näin ollen väittää, kuten Euroopan ympäristökeskus tekee perustellakseen sen, että se peruutti kyseisen kilpailun, että kilpailun tarkoituksena oli "ainoastaan määrätyn virkamiehen poikkeavan hallinnollisen aseman korjaaminen" ja että se oli näin ollen palvelukseenottamismenettelyn tarkoituksen vastainen.

35 Hirschfeldt väittää myös, että 24.9.1999 tehdyn päätöksen sanamuodosta ilmenee, että se tehtiin todellisuudessa ainoastaan komission PO IX:n 22.9.1999 päivätyn kirjeen ja erityisesti sen kilpailun peruuttamista koskevan kehotuksen noudattamiseksi, johon liittyi erityinen uhka "luopua lopullisesti siirroista [Euroopan ympäristökeskukseen]".

36 Hirschfeldtin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen virheellisesti ensinnäkin, että tässä asiassa nimittävällä viranomaisella oli oikeus peruuttaa riidanalainen kilpailu siksi, että tällaisen menettelyn käyttämisen laillisuudesta oli epäilyksiä, ja toiseksi, että se, että kolmas osapuoli esitti näitä epäilyksiä, ei vaikuttanut siihen, miten nimittävä viranomainen käytti harkintavaltaansa.

37 Hirschfeldtin mukaan ensimmäinen valitusperuste on otettava tutkittavaksi muutoksenhaussa, koska se ei koske tosiseikkojen, joita ei edes kiistetä, arviointia vaan näiden tosiseikkojen oikeudellista luonnehdintaa.

38 Euroopan ympäristökeskus väittää, että tätä valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska se koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittamaa tosiseikkojen arviointia eikä se näin ollen ole EY 225 artiklassa ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklassa tarkoitettu oikeuskysymys, josta yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen antamaan ratkaisun muutoksenhaussa.

39 Valitusperusteen aineellisen kysymyksen osalta Euroopan ympäristökeskus väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi perustellusti valituksenalaisessa tuomiossa, että 24.9.1999 tehty päätös ei tässä asiassa ollut seurausta 22.9.1999 päivätystä komission PO IX:n kirjeestä, kuten Hirschfeldt väittää, vaan että se tehtiin, koska riidanalainen kilpailu oli järjestetty ainoastaan valittajan poikkeavan hallinnollisen aseman korjaamiseksi, mikä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on harkintavallan väärinkäyttöä (ks. mm. asia 105/75, Giuffrida v. neuvosto, tuomio 29.9.1976, Kok. 1976, s. 1395 ja asia 142/85, Schwiering v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 23.10.1986, Kok. 1986, s. 3177). Tässä tilanteessa sisäisen kilpailun järjestäminen ei selvästi ollut yksikön edun mukaista.

40 Tämän osalta on muistettava, että EY 225 artiklasta ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja että näin ollen ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. mm. asia C-449/99 P, BEI v. Hautem, tuomio 2.10.2001, Kok. 2001, s. I-6733, 44 kohta).

41 Tässä asiassa on todettava, että Hirschfeldtin ensimmäisen valitusperusteensa tueksi esittämissä väitteissä moititaan valituksenalaista tuomiota siitä, että siinä hyväksyttiin ainakin implisiittisesti Euroopan ympäristökeskuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämä näkemys siitä, että 24.9.1999 tehty päätös perustui tämän tuomion 39 kohdassa mainittuun oikeuskäytäntöön ja että sen vaikuttimena ei ollut huoli komission PO IX:n 22.9.1999 päivätyn kirjeen noudattamisesta.

42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset 24.9.1999 tehdyn päätöksen perustasta ovat luonteeltaan tosiseikkoja eikä yhteisöjen tuomioistuin voi näin ollen harjoittaa niiden osalta valvontaa muutoksenhaussa lukuun ottamatta tapausta, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

43 Oikeudenkäyntiasiakirjoista ei ilmene, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi edellä mainitut toteamukset tehdessään ottanut selvityksen huomioon vääristyneellä tavalla.

44 On todettava, että Euroopan ympäristökeskus totesi selvästi 8.3.2000 tehdyssä päätöksessä, jossa hylättiin Hirschfeldtin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemä valitus 24.9.1999 tehdystä päätöksestä, että tämän tuomion 39 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö ei ollut ainoastaan syy, jonka vuoksi komissio vastusti kyseisen kilpailun järjestämistä, vaan myös 24.9.1999 tehdyn päätöksen perusta.

45 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että ensimmäinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta.

Toinen valitusperuste

46 Toisella valitusperusteellaan Hirschfeldt moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se katsoi valituksenalaisen tuomion 27 kohdassa, että Hirschfeldtillä ei ollut oikeussuojaintressiä 24.9.1999 tehdyllä päätöksellä peruutetun kilpailun osalta.

47 Euroopan ympäristökeskus väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ja siis perustellusti todeta — ylimääräisenä huomiona — että kantajalla ei ollut tällaista oikeussuojaintressiä.

48 Tämän osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuin hylkää heti valitusperusteet, jotka kohdistuvat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion ylimääräisiin perusteluihin, koska tuomiota ei voida kumota niiden perusteella ja koska ne ovat näin ollen tehottomia (ks. mm. asia C-244/91 P, Pincherle v. komissio, tuomio 22.12.1993, Kok. 1993, s. I-6965, 25 kohta ja asia C-137/95 P, SPO ym. v. komissio, määräys 25.3.1996, Kok. 1996, s. I-1611, 47 kohta).

49 Tässä asiassa on todettava, että valituksenalaisen tuomion 27 kohdassa olevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat ylimääräisiä verrattuna sen 26 kohdassa oleviin perusteluihin.

50 On todettava, että valituksenalaisen tuomion 27 kohdan sanamuoto ja erityisesti sen johdanto (lisäksi ja joka tapauksessa) osoittaa selvästi, että kyseessä on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä valituksenalaisen tuomion edeltävään kohtaan verrattuna ylimääräinen huomautus, mikä saa lisäksi vahvistuksen siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt tästä päätelmää, että sen tarkastelema kanneperuste oli jätettävä tutkimatta.

51 Toista valitusperustetta ei näin ollen ole tarpeen tutkia.

13.12.1999 tehty päätös

Ensimmäinen valitusperuste

52 Ensimmäisellä valitusperusteellaan Hirschfeldt moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se katsoi erityisesti valituksenalaisen tuomion

42 kohdassa, että henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettu ylennys edellyttää muun muassa, että siirto sisältää välttämättä nimityksen korkeampaan palkkaluokkaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen valittajan mukaan asettanut edellytyksen, jota tässä säännöksessä ei ole.

53 Hirschfeldt väittää tämän valitusperusteen tueksi, että 13.12.1999 tehtyä päätöstä ei ole tarkasteltava siirtona, johon sisältyy hänen nimityksensä palkkaluokan A 5 / A 4 avoimeen toimeen, vaan nimityksenä toimeen, jota hän Euroopan ympäristökeskuksessa hoiti palkkaluokan A 4 väliaikaisena toimihenkilönä Euroopan ympäristökeskuksen tekemän päätöksen nojalla yksikön edun mukaisesti ja komission suostumuksella. Hirschfeldtin mukaan hän haki palkkaluokan A 4 väliaikaisena toimihenkilönä siirtoa Euroopan ympäristökeskukseen ja nimitystä toimeen, jota hän jo tässä keskuksessa hoiti.

54 Hirschfeldt väittää, että tällaista siirtohakemusta seuraava nimitys on oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita soveltaen tehtävä siihen toimeen ja siihen palkkaluokkaan, jotka kyseisellä virkamiehellä väliaikaisena toimihenkilönä siinä toimielimessä on, jonka palvelukseen hänet on tilapäisesti siirretty. Hän lisää, että jos näin ei olisi, henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannessa kohdassa käytetty sana nimitys olisi merkityksetön.

55 Euroopan ympäristökeskus väittää ensinnäkin, että valituksenalaisen tuomion 42 ja 43 kohdan perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli perusteltua katsoa, että henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannen kohdan ja 45 artiklan mukaisesti Euroopan ympäristökeskuksen velvollisuutena ei tässä asiassa ollut tutkia mahdollisuutta ylentää Hirschfeldt.

56 Euroopan ympäristökeskus väittää tämän jälkeen, että sen toimen palkkaluokalla, jossa virkamies on väliaikaisena toimihenkilönä toimielimessä, johon hänet on tilapäisesti siirretty, ei ole merkitystä henkilöstösääntöjen 8 artiklan soveltamisen osalta. Tämän säännös ei näin ollen merkitse sitä, että asianomaisella on oikeus saada nimitys siihen toimeen ja siihen palkkaluokkaan, jotka hänellä kyseisessä toimielimessä oli.

57 Euroopan ympäristökeskus väittää lopuksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli perusteltua katsoa, että henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmas kohta koskee tilannetta, jossa avoinna oleva toimi kuuluu korkeampaan palkkaluokkaan kuin se, jossa siirtoa hakenut henkilö alkuperäisessä toimielimessä aikaisemmin oli. Euroopan ympäristökeskuksen mukaan on selvää, että tällaisessa tilanteessa siirtopäätös voidaan tehdä ainoastaan nimittämällä tämä henkilö korkeampaan palkkaluokkaan. Tällainen nimitys, joka on poikkeuksellinen ja henkilöstösääntöjen yleisistä säännöistä poikkeava, on tällöin rinnastettava ylennykseen ja se edellyttää näin ollen henkilöstösääntöjen 45 artiklan noudattamista.

58 Tämän osalta on muistutettava, että ainoastaan henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannessa kohdassa säädetään tilanteesta, jossa virkamiehen siirto edellyttää, että toimielin, johon siirto tapahtuu, sovittaa tämän siirron yhteen ylennyksen kanssa.

59 Tässä säännöksessä säädetään tilanteesta, joka on samanaikaisesti poikkeuksellinen ja henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisen kohdan mukaisesta siitä yleissäännöstä poikkeava, jonka mukaan siirto itsessään ei periaatteessa vaikuta kyseisen virkamiehen asemaan erityisesti tämän palkkaluokan ja virkaikään perustuvan palkkatason osalta.

60 Henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisen kohdan tarkoituksena on myös varmistaa, että erityisesti tulevissa ylennysmenettelyissä toimielimessä, johon virkamies siirretään, tätä kohdellaan edellytetyn virkaiän osalta ikään kuin tämä olisi palvellut uransa yhteisössä tässä toimielimessä. Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee lisäksi, että Euroopan ympäristökeskus otti ensimmäisessä Hirschfeldtin siirtoa seuranneessa ylennysmenettelyssä huomioon ajan, jonka tämä oli työskennellyt keskuksessa sinne tilapäisesti työskentelemään siirrettynä väliaikaisena toimihenkilönä. Toisin kuin Hirschfeldt väittää, tässä säännöksessä ei sen sijaan edellytetä, että kyseinen toimielin rekonstruoi siirretyn virkamiehen uran ennen siirtopäivää tapahtuneiden ylennysmenettelyjen osalta.

61 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistun katsoi näin ollen perustellusti valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, että virkamiehen ylennys tämän siirron yhteydessä edellyttää henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannen kohdan mukaan muun muassa, että siirto sisältää välttämättä nimityksen korkeampaan palkkaluokkaan kuin se, joka virkamiehellä oli alkuperäisessä toimielimessä. On todettava, että ainoastaan tässä tilanteessa siirto itsessään edellyttää virkamiehen palkkaluokan muuttamista ja näin ollen henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisessa kohdassa vahvistetusta tämän tuomion 59 kohdassa mainitusta yleissäännöstä poikkeamista.

62 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste

63 Hirschfeldt moittii toisella valitusperusteellaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä ei varmistanut, rekonstruoiko Euroopan ympäristökeskus 13.12.1999 tekemällä päätöksellä asianmukaisesti Hirschfeldtin uran henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja että tämä ei vastannut tähän liittyviin perusteluihin. Tästä seuraa valittajan mukaan, että valituksenalainen tuomio on tältä osin puutteellisesti perusteltu.

64 Euroopan ympäristökeskus väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli perusteltua tyytyä muistuttamaan, että tässä asiassa ei ollut tarvetta turvautua henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannessa kohdassa säädettyyn poikkeukselliseen ja poikkeuksen muodostavaan mahdollisuuteen suorittaa ylennys ja siirto samanaikaisesti, koska yhtä tämän säännöksen soveltamisedellytystä eli virkamiehen nimitystä korkeampaan palkkaluokkaan ei täytetty.

65 Tämän osalta on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa, että valittajan siirto ei aiheuttanut sitä, että Euroopan ympäristökeskuksen velvollisuutena oli tutkia mahdollisuutta ylentää tämä henkilöstösääntöjen 8 ja 45 artiklassa säädetyin edellytyksin.

66 Tämä perustelu on ymmärrettävä siten, että siinä sovelletaan tähän asiaan tämän tuomion 58—60 kohdassa mainittuja periaatteita, joiden mukaan henkilöstösääntöjen 8 artiklan toisessa kohdassa ei säädetä mahdollisuudesta ylennykseen siirron yhteydessä, koska tämä on mahdollista ainoastaan henkilöstösääntöjen 8 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetussa poikkeustapauksessa.

67 Toisin kuin Hirschfeldt väittää, valituksenalainen tuomio ei näin ollen ole puutteellisesti perusteltu.

68 Toinen valitusperuste on siis hylättävä perusteettomana.

69 Edellä esitetystä seuraa, että valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

70 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota tämän työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhakuun, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Euroopan ympäristökeskus on vaatinut Hirschfeldtin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, tämä on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Hirschfeldt velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Timmermans Edward von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä marraskuuta 2002.

R. Grass
kirjaaja

C. W. A. Timmermans
neljännen jaoston puheenjohtaja